

Klic TRIGLAVA

Leto II.

16. januarja 1949.

Štev. 12.

Vizija bodočnosti

Državniki, poglavarji, vladarji, - diktatorji, vsi mali in veliki - zro v megleno bodočnost, srečo in nezaupljivo, z nekim strahom pred bodočimi dogodki.

Pa tudi drugi, a končno tudi mase, - vse človeštvo zre temnih oči v bodočnost. Vse živi v pričakovanju nekaj strašnega. V starih časih, ki so bili gotovo tudi težki, morda težji kot danes, - je človeštvo pričakovalo nekaj boljšega; pričakovalo in klicalo je Odrešenika, - Onega, ki naj odreši svet, - prinese svetu težko zaželjeni mir, popravo krivic in boljše življenje. Torej človeštvo je tedaj živelo v pričakovanju na nekaj boljšega! Živel je v nadi na, - Odrešenika! In ta je končno tudi prišel!

Pogled v dno preprivanja in valovanja današnjega človeštva, pa kaže da se človeštvo ne nada več na nekaj boljšega, srečnejšega, - nada se na nekaj strašnega, kar mora priti nad ta svet, - nad ta rod. Tega se zave da skoraj vsak poedinec. Vse človeštvo živi danes v strahu pred bodočnostjo!

Tako oni, - ki posedujejo atomsko bombo, katera naj prinese Mir današnjemu človeštvu, - a prav tako tudi oni, ki nje ne posedujejo, so v časovni tekmi s prvimi, da isto čimpreje pridobe in se z njo pripravijo na bodoče dogodke. Odrešenik današnjega ubogega, slepega, v vsakdanji borbi živečega človeka naj bi bila - atomsko bomba.

Pravijo, da živimo v napredni dobi človeštva. O kaka prevara, - kako velika prevara; saj je človeštvo zamenjalo in zgrešilo svoj cilj, za valovalo v morda najtemnejšo dobo človeške zgodovine.

Postavilo si je na oltar mesto Odrešenika, - mesto Boga, - ubogo iz najdobo človeškega duha, atomsko bombo. Postavilo si jo je na oltar svojih življenskih ciljev, - svojega dokončnega smotra.

Da, moderni malikovalci polagajo ves svoj up na atomsko bombo, ki je zavzela mesto Boga, kot so nekdanji stari pogani častili in oboževali svojo todobno iznajdbo "Ogenj", - saj jim je gorel noč in dan. Tako danes modernim poganom dan in noč sveti v temino prevare današnjih dni le še atomsko bomba, - atomsko energija, - ki bo jutri vsemu človeštvu tako nekaj vsakdanjega kot je nam danes ogenj, sredstvo, ki se ga brez premišljanja hočeš ali nočeš poslužujemo.

Ljudski glas - božji glas! Prav točno, - in bo tudi za našo dobo obveljalo!

Človeške mase, - na vseh delih sveta žive v strahu, - danes se za = blisne krvavo obzorje tu, - jutri drugje; brat mori brata, sestra sestro, sin ubija starše, izdajstvo in prevra, laž in goljufija, posejana na ši roko je v stanju hitrega doraščanja. Cerkve se zapirajo; - postavljajo vanje muzeji, skladišča hrane, orožja in municije. Mesto novih cerkva - se grade ogromni kinematografi, v katere se vsipajo mase človeštva, da se naužijejo iluzij. Ljudstvo je pijano, - ne zmag, ne pričakovanja in upanja na boljše, - marveč pijano od strahu pred bodočnostjo.

Ljudski glas - božji glas!

Ljudski instinkt - ne laže!

Logični zaključek iz teh kratkih razglabljanj bi sledil, da človeštvo ta strah mora dočakati, - preživeti, - živeti ali umreti.

Kar si masa zaželi, za kar živi, to tudi končno ustvari in - doživi.

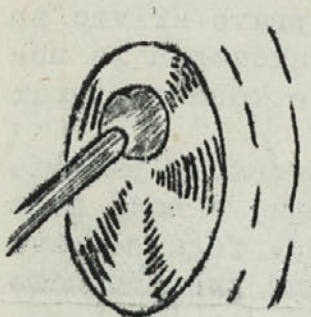
Mi vsi vemo, da je imela n.pr. francoska revolucija velik in dolgotrajni vpliv skoraj na vse človeštvo. Mase so tedaj zavalovale v razburkanem morju francoske revolucije.

Mi vsi, danes živimo na razburkanem morju duhov ruske oktobrske revolucije, katera danes trese temelje vsega človeštva, vse narode, vsa plemena, vse države, - vse kontinente. Mi smo očividci velikega zla, ki do rastlo, - tik pred žetvijo kliče po rešitvi. Mi bomo tudi želi sadove, dobre ali slabe. Mi vsi živimo v nekakem strahu pred bodočnostjo, - pred bodočimi dogodki.

In v spomin na te dni, - ki jih bo človeštvo preživelo, bodo zanamci postavljali - poleg Križa Krista - križ in na njem pribito zemeljsko kroglo kot spomin na težke dni.

In zanamci bodo v miru zrlili v bodočnost v veri, da je Krist umrl na križu in - vstal, da je človeštvo trpelo na križu in - vstalo!

P.J.

Javno mnenje

Dragi g.urednik!

Ob branju članka "Treba je apostolov" v številki 8. Klica Triglava, sem ob stavku, kjer g.Klemenčič pravi, da je sedanji družbi potreben prepoved človekovega duha, kar obstal. Kako resnično! Stoletja in stoletja se je človeški razum trudil, da je dobil v oblast naravne sile, napravil zemljo majhno z ozirom na čas, ki nam je potreben, da jo vidimo, ustvaril tehnične pripomočke, ki nam ustvarjajo "lažje" življenje. Človekova notranjost pa je ostala primitivna in surova, tako kot je bila pred desetisočletji, ko je s kožami pokriti pobil s kamnom soseda, če mu ni bil všeč. Človeštvo ni razumelo, da je nevarno če z napredkom človekovega ustvarjanja ne gre vzporedno tudi izboljšanje njegove notranjosti; da so razumevanje, strpnost in ljubezen do bližnjega nujno potrebni če nočemo, da se sile, ki smo jih dobili na razpolago ne uporabljajo za sebične cilje. To se ni zgodilo in danes stojimo pred katastrofo; vemo, da bo človeštvo novo vojno, bodisi bakteriološko, atomsko ali kako drugo, težko prestalo. Obupani iščemo poti, da se vojna prepreči, da se reši kultura in civilizacija. Vendar to, kar je potrebno narediti in kar res lahko reši, je le eno: da se prerodimo, da do bimo nove vere v življenje in njega smisel.

Upov za to poboljšanje jaz nimam veliko. Človeški rod je dostikrat pokazal, da je trmast in da se poboljšanju silno upira. Tokrat ima zadnjo priliko. Ali se bo prerodil ali pa bo s pomočjo tehnike, mehanizacije in znanosti, produktov svojega razuma, neizogibno padel tja, kjer je pred tisočletji začel plezati po lestvi napredka. Mogoče bo takrat znal kombinirati in hoditi po obeh poteh.

Vaš R.V.

Dragi g.urednik!

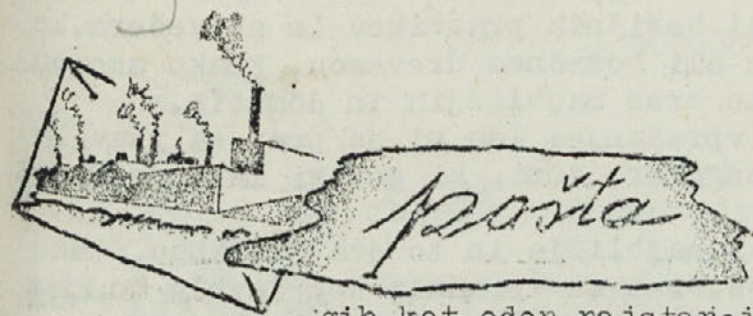
V deveti številki Vašega lista sem bral poročilo iz Londona o komemoraciji za češkimi študenti, ki so jih Nemci pobili leta 1939 v Pragi. Na tej žalni svečanosti je v imenu Slovencev tudi govorila gđ. Breda Gorenjčeva.

Ko sem bral tisto poročilo, sem se nehote vprašal, kaj vendar smo mi

Slovenci storili doslej, da bi svetovna, zlasti zavezniška javnost spoznala naše Kalvarije, od Rašice, Begunj, Maričora, Št.Vida in Rajhenburga, pa do Raba, Gonarsa, Rencicija in drugih taborišč, ljubljanskih grozljivih jam in strelišč, kjer so naci-fašisti pobijali slovenski narod. In nato: kaj smo storili, da bi svetu prikazali trpljenje pod komunisti, da bi svetu prikazali naše Katynske jame, ki se vrste od leta 1942 do danes po celi Sloveniji?! Še več, g.urednik! Kaj smo storili, da bi javnost sploh zvedela, da na svetu živi nek mali narodič, ki je v tej vojni doprinesel toliko žrtev kot malokateri na svetu? O pobojih Čehov, o njihovih demonstracijah, o njihovih lydijah je govoril svetovni radio, pisal svetovni tisk - pa je bilo v primeru z našim trpljenjem in žrtvami vendar dokaj majhno. Kje leži krivda za vse to? Kaj so doslej storile vse organizacije in naši predstavniki v svobodnem svetu? Zakaj se ne dobi potrebna sredstva in zakaj se ne vrže v svet tiskano resnico o našem obstoju in našem trpljenju?

Dve leti bo minulo, kar je izšla poslednja številka sicer razmnožena vendar dokumentarnega Jugoslav Herald, kar je izšla serija dokumentarnih spomenic svetovni javnosti o slovenskem trpljenju in komunistični tiraniji. Nekaj poedincev, ki so razumeli pomen takega delovanja in finančno omogočili izdajanje tega gradiva, ter nekaj posameznikov, ki so zbirali material in pisali članke in razprave - je delalo na tem. Prečesto celo tako, da slovenska emigrantska javnost o tem niti vedela ni. Toda material je dobivalo svetovno časopisje, o čemer pričajo številna pisma in zahvale od svetovnih časopisov in osebnosti. Zakaj danes ni mogoče nadaljevati s takim delom, zakaj se danes za tako potrebno dejavnost ne dobi sredstev? Vsi le preveč vidimo sebe in svoje lastne probleme, ne vidimo pa trpečega naroda doma, čigar glasniki v svetu bi morali biti, za čigar svoboščine bi morali dnevno žrtvovati vsi - eni z zbiranjem gradiva, drugi s pisanjem, tretji z izdajanjem, četrti z zbiranjem sredstev, peti z materialno pomočjo. In to ne samo tu v Angliji, ampak povsod kjer živi slovenski emigrant. Imamo serijo organizacij slovenskih organizacij, imamo dokaj naše inteligence zunaj - kdaj se bo našel kdo, ki bo nadaljeval s tako potrebnim delom in pred svetom in našo zgodovino opral madež na naši emigraciji, ki je na svoj narod v trpljenju poza bila in zanj v prilikah, ko je bilo mogoče ni storila tistega, kar bi morala?!

I. Jenko

BRAUNSTON.- Tik pred Božičem sta brata Ožbalta prejela od doma nad vse žalostno vest, da jima je umrl 11. decembra oče, ki je bil dobro poznan v slovenskih lovskih kro-

gih kot eden najstarejših slovenskih Nimrodov-lovcev. Bil je upravitelj lovišča Slovenskega lovskega društva v Ljubljani in bil več kot 60 let aktiven lovec. Poznal je vse skrivnosti lova in številne njegove dogodivščine so bile popisane v "Lovcu" izpod peresa znanih in nezanih piscev, ki so g.Ožbalta redno obiskovali v ta namen. Bil je poznan kot odločen narodnjak in je bil za časa Avstrije upokojen, ker kot orožnik ni hotel nastopiti proti onim, ki so se l.1908 ob priliki aneksije Bosne in Hercegovine uprli mobilizaciji. - Umrl je v visoki starosti 85 let in bil pokopan v Rev.Mariji v Polju. Sedanji "ljudski" časopisi v domovini so kajpak prezrli smrt tako priljubljenega in slovensko čutečega pripadnika našega naroda, zato naj se vsaj mi malo oddolžimo njegovemu spominu. Sinovoma pokojnika . izrekamc naše iskreno sožalje!

IZ UREDNIŠTVA: Naprošeni smo, da objavimo novi naslov g.župnika Ign.Kunstlja, ki se glasi: 32, Goodrich St., COERPHILLY, Glam., S.Wales.

G.župnik nam sporoča, da bo ponovno obiskoval Hostele v februarju - marcu. Po tem obisku bo tudi resneje premislil izdajanje verskega obzor nika, ki mu sedaj delajo preglavice predvsem finančne težave. Morda se bo do takrat "že kaj zvedrilo", pravi g.župnik.

BUENOS AIRES.- "Po dolgem času se spet oglašamo iz naše Argentine. Začnemo Novo leto v Novem svetu z velikimi načrti, gospodarskimi in drugimi kot vsak emigrant, ki pride daleč v tujino. Kaj bi sploh radi? To se vprašujemo? V nas je res neka čudna sila, ki nas suče naprej in vedno naprej. V mislih imamo prestano trpljenje naše poti, čutimo trpljenje naše drage domovine. Vemo, da bomo morali še mnogo prestati - pa vse to nas ne straši! Vedno naprej, ker vemo, da bomo uspeli, če mi ne pa vsaj naši potomci. Zato je vredno delati, zato je vredno trpeti in vse kar smo prestali, je še sedaj lepo. V tem se mi emigranti bistveno ločimo od do mačinov, zato naše delo ni brez haska.- Res, da se tudi med nami najdejo ljudje, ki jih zajame val tujine in pozabijo na vse drugo. Pozabijo za kaj so sploh emigranti, pozabijo na domovino, pozabijo da so - Slovenci in ne - Kreolci. - Vendar bomo kljub tem izjemam mi Slovenci tudi tukaj v Argentini pokazali svetu, da smo mali, a veliki narod, in stopamo v Novo leto z vedrim čelom in polnim zanosom doprinesti vsemu in vsem, kar bo naši domovini koristilo. Vsem prijateljem in znancem širom Vel. Britani je želimo srečno in uspehov polno Novo leto 1949." K.K.

LONDON.- Na Novega leta dan smo imeli v Londonu slovensko službo božjo, ki jo je daroval č.g.Ignacij Kunstelj. Kljub slabemu vremenu in napovedani stavki trolleybusov se nas je zbralo kar lepo število. Med sv.mašo smo dekleta ob spremljanju violine prepevale naše božične pesmi. Pridigal nam je č.g.dr.A.Kuhar, ki nam je tako lepo govoril in povedal nekaj misli ob Novem letu, kakor, kako naj ostanemo Slovenci zvesti veri in Bogu v tem tujem poganskem svetu. Po sv.maši smo imeli skupen zajtrk in kosilo. Vsi smo bili dobre volje, da je bilo prav prijetno.- Ob prvi priliki pa bomo Londončanke povabile tudi ostale Slovence in Slovenke širom Anglije, da bo naša slovenska sv.maša še lepša, ko nas bo več skupaj. Tudi lepo mesto London si boste lahko ogledali, samo, da ne bo megle. Topot pa sprejmite prav lepe pozdrave od nas vseh! Z.V.

KELSO.- Kakor vedno se človek veseli božičnih praznikov in sv.večera, ko je zbrana vsa družinica ob jaslicah ali božičnem drevescu. Enako smo čustvovali na te dneve tudi mi, ki smo brez najbližjih in domačih.

In v moji glavi se je porodilo vprašanje: Kdo mi je prav za prav v tujini najbližji? Srce mi je dalo odgovor: "Oni, ki govori isti jezik in ki ima iste običaje, SLOVENEČ..."

Zato sem si tudi jaz izbral sebi najbližje in to dva Slovenca, tako da smo bili skupaj trije. Samo trije, sem se vprašal? No, dovolj bo, kjer so trije Slovenci, tam se že lahko tudi poje...

S skupnimi močmi smo postavili božično drevesce in male jaslice in ker kajpak brez kapljice ne gre, smo se tudi s tem in jedačo založili. A da ne bi bil sveti večer samo za nas, smo povabili tudi dve škotski družinici, to je družino g.kapetana Peata in še gospo in gospoda s tukaj = šnjega poštnega urada.

Predno so vstopili v našo sobico, smo prižgali svečke na drevescu, tako, da so mogli občutiti, da je ta večer nekaj drugega kot pa ostali večeri. Nato smo zapeli "Sveto noč". Videl sem, da je bilo mojim prijateljem tesno pri srcu, posebno prijatelju iz srca Gorenjske, katerega mi sli so hitele domov k ženi, ki jo mučijo rdeči krvniki v zaporu ali na prisilnem delu in k otrokom, ki so brez očeta in matere. Mnogo jih je pa

še, ki verujejo, da tam vlada demokracija. Da, demokracija, ki mori žene in trga matere od otrok!

Poizkusil sem vse, da bi napravil sveti večer prijeten in vesel, to da pri mojih dveh prijateljih se je veselje na zunaj sicer pokazalo, to da v srcu ju je morila težka bolečina...

Iz vsega tega nas je zbudil Capt. Peat, ko nam je voščil Srečen Božič z željo, da bi drugega praznovali v krogu naših domačih in da bi za dihala Svobodna Slovenija, rešena rdečih tiranov.

Nato smo nadaljevali večer s prepevanjem v našem in angleškem jeziku, tako da so se tudi naši povabljeni počutili srečno in zadovoljno. Za zaključek pa je bila polnočnica v mali katoliški cerkvi izven mesta.

Naslednjega dne se je poslovil prijatelj iz srca Gorenjske in pred odhodom sva "šla še na kavo". Ne vem, kako mu je prišlo na misel, da me je vprašal: "Povej mi prijatelj, zakaj sem lahko dobil v Ljubljani pri Figovcu tako dobro črno kavo za "mačka", tukaj jo pa ni?"

Nekaj časa sem ga začudeno gledal, nato pa odgovoril: "Ej, kaj si še vedno "trd", da ne veš?! Saj je tudi tukaj na Škotskem kava črna - dokler ne vlijeje vanjo mleka..."

Bruhnil je v smeh in dejal: "Pri moji veri, že dolgo se nisem od srca nasmejal, ampak topot sem se pa!"

S smehom na obrazu sva se poslovila in prijatelj je stopil v avto, ki ga je popeljal spet nazaj v "stari kraj". Tako je minil prvi Božič pri nas - na Škotskem...

Krainer Leopold

SOCIALNI SKLAD 29. OKTOBRA.- Za Sklad so darovali: g.T.M. iz Derby-a £ 1; brata O. iz Braunston Manora £ 1; g.N.D. iz Twogatesa 10/- in gđč.Z.V. iz Londona 10/-; Darovalcem iskrena hvala!

Slovenci! Ne pozabite naših sotrpinov v DP-taboriščih!

IZ UREDNIŠTVA: Opozarjamo naročnike v oddelkih CMWS v Brit. zoni Nemčije, da se na Postal Orderje ne podpisujejo! Izpolnijo naj le gornji del, t.j. komu je denar izplačljiv. Podpis velja za prejemnika in ne pošiljatelja. Prosimo, da na to posebno pazite, ker sicer P.O.-jev ne moremo vnovčiti.

Na vprašanje o valutnem razmerju med argentinskim pesosom in angleškim funtom pojasnjujemo, da ni stalno. Giblje pa se med 74-76 pezov: £ 1. Uradni tečaj nemške marke v Zapadni Nemčiji je 13 in pol marke za £ 1.

- 0000000000 -

dneš

Načrt takozvanega "Atlantskega Pakta" je pripravljen in konferenca zunanjih ministrov USA, Kanade, Vel. Britanije, Francije in Beneluxa se bo vršila v februarju.- Norveška je temu paktu naklonjena, toda kot poročajo, ponuja Švedska polno vojaško zvezo med Dansko, Norveško in Švedsko, ako nobena od skandinavskih držav ne pristopi k temu pak-

tu.

V Franciji so podvzete ostre mere za ureditev notranjih gospodarskih razmer. Od 31. dec. 1948 ni dovoljeno nobeno povišanje cen dobrinam.

Truman je predložil Kongresu svoj načrt urejevanja notranjih razmer, ki predvideva poseben milijon funtov sterlingov taks, naloženih velepodjetnikom, dalje povečanje nadzorstva v pogledu inflacije in pa dalekosežen program za socialni dvig prebivalstva. Poleg tega zahteva ukinitve zakona naperjenega proti delavskim organizacijam, ki ga je uvedel republikanski Kongres; enake pravice za črnce; razširitev načrta za starostno in bolniško zavarovanje in en milijon novozgrajenih hiš v 7 letih.

Židovske čete so prekoračile egiptsko mejo, kar je povzročilo napetost med Vel. Britanijo in Izraelom. Napetost se je še povečala, ko so židovska letala sestrelila nad egipčanskim ozemljem pet britanskih izvidniških letal. Britanska letala so dobila povelje, da smatrajo odslej vsa židovska letala za sovražna. Britanske čete so na pohodu v pristanišče Akaba ob Rdečem morju, kjer se stikajo meje Egipta, Izraela in pa Transjordanije. Izrael želi poleg Akabe zgraditi svoje lastno pristanišče. Britanske poročila pravijo, da žele Židi napasti Transjordan in odstaviti njih glavnega nasprotnika kralja Abdulaha, ki je najmočnejši arabski poveljavatelj in uživa britansko podporo. Žide podpirajo Sovjeti in ogromno vojnega materiala prihaja v Izrael iz sovjetskih satelitskih držav, zlasti Čehoslovaške. V Izrael prispe tedensko okrog 30.000 Židov z vseh strani sveta. Prevoz se vrši ilegalno z letali in ladjami. UNO je zabranil Židom, ki spadajo pod vojaško dolžnost, prihajati v Izrael, to da ta določba je kršena z ilegalnim dovažanjem. Britanski krogi so zaskrbljeni glede varnosti Sueza. Amerika ni zadovoljna z britansko akcijo in želi sporazum med Arabci in Židi.

Na Kitajskem se borbe približujejo koncu. Kitajski otok Formoza bo do verjetno zasedle ameriške čete, ker je važno oporišče glede na Japonsko, Zapadno Indijo in Indonezijo. Pričakuje se, da se bo tudi Čang-kajšek umaknil na Formozo. Poziv na mirovne razgovore ni naletel na odobravanje pri komunistih. Čangkajšek je zaprosil velesile za posredovanje, toda akcija velesil ni verjetna, kot pravijo poročila.

Truman je ponovil svojo željo, da se sestane s Stalinom v Washingtonu.

Ameriški polkovnik Lindbergh, eden izmed najslavnejših ameriških letalcev, se nahaja na inspekcijskem potovanju vseh ameriških zračnih baz širom sveta. Njegovo potovanje je tajno.

Vojna med Pakistanom in Indijo je srečno končana.

Holandci so končali svojo akcijo proti upornikom v Indoneziji. Pravijo, da bodo vzpostavili svobodno Indonezijsko Federacijo, a da ne bodo dopustili nasilja s strani komunistov, ki so vodili upornike.

Voditelji angleškega Trade Union-a so odkrili ilegalno delovanje komunistov v Uniji, ki je imelo za načrt povzročiti težave britanski industriji. Glavni nemiri so bili napovedani za letošnji avgust.

Rusi uporabljajo Buchenwald ponovno v njegove prvotne namene kot koncentracijsko taborišče za Nemce iz ruske zone Nemčije.

Italija bo dobila od ameriških letalskih sil v Nemčiji 200 vojnih letal.

Rusi bodo tekom tega meseca vrnili od Anglije izposojene vojne ladje, ki so jih uporabljali med vojno. Vkolikor jih ni bilo uničenih seveda. Ostanek šteje eno vojno ladjo, osem rušilcev in tri podmornice.

Vsi tujci, ki živijo v Argentini bodo morali zaprositi za argentinsko državljanstvo v teku dveh let, sicer bodo morali Argentino zapustiti.

Angleško letalo na reakcijski pogon, "pilotirano" z robotom in nadzorovano z zemlje, je doseglo hitrost 1.464 km na uro v višini dobrih 12 km. Hitrost zvoka znaša 1.200 km na uro.

SSSR grozi Ameriki, da ji bo ustavila dovoz manganove rude, ki se uporablja za čvrstitev puškinih cevi in ladijsko jeklo, ako USA ne olašča prepoved izvoza nekaterih stvari potrebnih za vojno industrijo.

- 00000000 -

LISTNICA UREDNIŠTVA

Prosimo vse naročnike, ki še niso poravnali II. trimesečja, da to store čimprej. Kdor ne bo imel poravnane naročnine, ne bo mogel prejeti Prešernove številke, ki bo zaključila II. trimesečje. Naslov: Klic Triglava, Min. Hostel, Twogates, Tamworth, Staffs. - Naročnina: 6/- četrtletno. -